

Walter Marin

Hãy là thời nam châm tích cực

7 BƯỚC ĐƠN GIẢN
ĐỂ GIÀU CÓ
VÀ HẠNH PHÚC

NHÀ XUẤT BẢN
KHOA HỌC XÃ HỘI

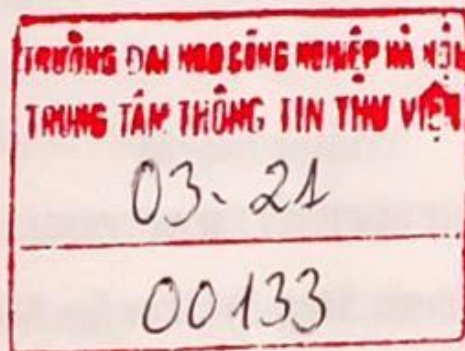
©Walter Marin

Người dịch: Kim Thoa - Huyền Khôi

Hãy là thỏi nam châm tích cực

7 bước đơn giản để giàu có và hạnh phúc

NHÀ XUẤT BẢN KHOA HỌC XÃ HỘI

Mục lục

Lời nói đầu	5
Chuẩn bị sẵn sàng để thu hút mọi điều tốt nhất	19
Bước 1: Bạn thật sự muốn gì? Hãy xác định ước mơ của bạn	31
Bước 2: Suy nghĩ: Tất cả ở trong đầu bạn	46
Bước 3: Hành động!	85
Bước 4: Hạnh phúc là chìa khóa của thành công	168
Bước 5: Hình dung: Hãy tưởng tượng bạn đang có nó trong tay	234
Bước 6: Có niềm tin: Những gì tôi thật sự tin tưởng, tôi sẽ chinh phục được	260
Bước 7: Đón nhận ước mơ với vòng tay rộng mở	274
Kết quả phụ thuộc vào mức độ quan tâm của bạn	276
Lời kết	286

LỜI NÓI ĐẦU

Sinh ra trong một gia đình trung lưu tại San Diego, tôi lớn lên trong vòng tay của những người thân yêu và may mắn có được mọi thứ mà một đứa con trai từng mong muốn. Sau vài năm sống trong hạnh phúc ấy, sự thật cũng hé lộ, và tôi bắt đầu nhận ra nhiều vấn đề mà cha mẹ tôi đang trải qua trong cuộc hôn nhân của họ.

Cha mẹ đã cố gắng che giấu tôi và anh trai tôi những mâu thuẫn, nhưng sau một thời gian, những cuộc cãi vã bắt đầu tệ hơn. Nhiều đêm tôi còn nghe thấy tiếng họ la hét với nhau và tiếng mẹ tôi khóc.

Kể từ khi làm việc xa nhà, cha tôi thường đi sớm về muộn. Chúng tôi hiếm khi gặp ông, và điều này khiến cho tình cảm của chúng tôi dành cho ông lúc với lúc đây, tùy thuộc vào những khi ông ở nhà.

Mọi thứ kết thúc khi tôi lên mười. Tôi nhớ rất rõ khi mẹ tôi nói họ sẽ ly hôn.

Nước mắt tôi trào ra. Bị sốc, tôi vùng chạy ra ngoài, leo lên xe và đạp thật nhanh lên đôi. Tôi đã nghĩ rằng

nếu tôi đập thật nhanh, tốc độ đó sẽ giúp tôi bỏ lại nỗi đau và muộn phiền sau lưng.

Sau khi cha mẹ ly hôn, anh trai tôi - Ivan - và tôi đã sống ở nhiều nơi khác nhau tại San Diego, hầu hết thời gian là với mẹ, một vài năm sống với cha, và thậm chí có một năm sống với ông bà. Điều này, dĩ nhiên, kéo theo việc chúng tôi sẽ học ở nhiều ngôi trường khác nhau. Tất cả những thay đổi này đã biến tôi thành một người có khả năng thích ứng và linh hoạt. Suốt thời thơ ấu, tôi đã học được rất nhiều thứ và vẫn giữ được thái độ lạc quan vốn có. Tôi luôn luôn gạt bỏ những điều tốt đẹp từ bất kỳ hoàn cảnh xấu nào.

Khi lớn lên, những gì xảy đến với tôi đã giúp tôi tiếp tục hoàn thiện bản thân. Càng trưởng thành, tôi càng có khả năng xoay chuyển cuộc sống theo bất kỳ cách nào tôi muốn và có lợi cho tôi nhất. Dù tôi không nhận ra điều này, tôi đã tự nhiên được trang bị một hệ thống giúp tôi thu hút những điều tích cực vào cuộc sống của mình.

Những gì tôi tin tưởng, tôi làm được

Suốt cuộc đời, tôi tin tưởng rằng tôi sẽ chinh phục được bất kỳ điều gì tôi muốn, bởi thế tôi đã:

- Tôi yêu biển và muốn đi lặn, và năm 16 tuổi, tôi trở thành thợ lặn không chuyên.

- Tôi muốn đi châu Âu và du lịch vòng quanh thế giới. Cậu tôi thường hay du lịch, bởi vậy tôi đã đi theo ông. Và đến năm 18 tuổi, tôi đã du lịch hơn 20 quốc gia.
- Ngoài du lịch, tôi cũng rất thích kinh doanh, thế nên tôi đã lấy bằng cử nhân kinh doanh quốc tế, và cùng thời điểm đó, tôi nhận được chứng chỉ về xây dựng kế hoạch tài chính cá nhân.
- Sau đó tôi lại muốn có bằng thạc sỹ trong một lĩnh vực nào đó thử thách hơn như lĩnh vực tài chính, thế nên tôi cũng có được bằng cấp đó.
- Khi nghe nói có buổi thử vai cho một bộ phim mà vào thời điểm đó chưa có tên tuổi – *Titanic*, đóng với Leonardo DiCaprio, tôi đã đến diễn thử. Tôi đã được nhận một vai phụ và đã làm việc cho bộ phận sản xuất phim suốt khoảng một năm rưỡi. Tôi thật sự thích thú trải nghiệm đó, bởi thế sau này tôi đã tham gia vào quá trình sản xuất của một bộ phim cùng với Robert Downey Jr. và Annette Bening.
- Tôi không muốn làm việc suốt đời cho một ai đó, bởi vậy tôi quyết định trở thành một chủ doanh nghiệp và tạo dựng công ty riêng của mình. Tôi cũng muốn công ty có thể để ra thật nhiều tiền nhưng sẽ vẫn cho tôi nhiều thời gian rảnh để làm những gì tôi muốn. Năm 28 tuổi, tôi đã xây dựng

một công ty du lịch online với doanh thu hơn một triệu đô la.

- Tôi thích võ thuật nên đã đăng ký một lớp Taekwondo. Tôi rất thích môn võ này nên tôi kiên trì tập luyện và chỉ vài năm sau tôi đã giành được đai đen nhị đẳng.
- Và còn nữa ...

Mọi thứ đều diễn ra suôn sẻ trong cuộc đời tôi cho đến năm tôi ngoài 20 tuổi, khi mọi thứ bất ngờ trở nên tồi tệ hơn. Việc cảm thấy bản thân đang trong hoàn cảnh vô cùng tồi tệ buộc tôi phải phân tích cuộc đời nhằm nỗ lực khám phá xem điều gì trước đó đã giúp tôi thành công và chinh phục được bất kỳ điều gì tôi muốn.

Quá trình mở mang tầm nhìn bắt đầu

Vào năm 2001, cả thế giới đã thay đổi bởi một sự kiện bi thảm xảy ra tại thành phố New York. Cuộc đời tôi, giống như bao nhiêu người khác, bắt đầu chệch hướng. Cho đến một ngày, công ty du lịch online của tôi từ chỗ sinh lợi rất nhiều đã chuyển sang hầu như không còn doanh thu.

Sau cú sốc ban đầu về những gì đã xảy ra cùng những ảnh hưởng tiêu cực đến cuộc sống, tôi cảm thấy áp lực bắt đầu đè nặng lên vai tôi.

Mọi thứ tôi thấy và mọi việc tôi làm đều đem lại kết quả tồi tệ.

Tâm trí tôi đầy những suy nghĩ tiêu cực. Tôi trở nên bị quá tải khi vào thời điểm đó, bạn gái của tôi bảo rằng sẽ đi du học trong vài tháng, và tôi đã chấm dứt ngay mối quan hệ. Sau đó, tôi rất hối hận về quyết định này, nhưng đã quá trễ: cô ấy quyết định không quay trở lại, và trái tim tôi hoàn toàn tan nát.

Mọi thứ như đang đổ sụp xung quanh tôi. Văn phòng của tôi, mặc dù còn đó tất cả nhân viên nhưng vẫn bế tắc vì vắng bóng khách hàng. Rất ít khách hàng lui tới, và số tiền dự phòng nhanh chóng cạn dần. Rất nhanh, chúng tôi không còn đủ tiền để trả chi phí thuê văn phòng và trả lương cho nhân viên, và dù tôi đã cố gắng ngăn chặn thế nào thì cuối cùng vẫn phải đóng cửa công ty.

Vài tháng sau, ông tôi, vừa là chỗ dựa vững chắc vừa là người thầy của tôi, trở bệnh nặng và qua đời.

Tâm trạng tôi tụt dốc trầm trọng. Mọi thứ đều đến cùng một lúc, hết điều tệ hại này đến điều tệ hại khác, như trận cuồng phong ập xuống tinh thần và cảm xúc của tôi.

Tôi bắt đầu ăn những thức ăn không tốt cho sức khỏe, không còn đến phòng tập gym, và bắt đầu tin rằng mình không còn lối thoát.

Thời gian dần trôi, cuộc sống của tôi ngày càng

trì trệ, và tôi tiếp tục nhốt mình trong căn hộ lâu hơn. Tôi ít giao thiệp hơn, và lần đầu tiên trong đời, tôi bắt đầu bị béo phì. Càng nhìn mình trong gương, tôi càng không nhận ra chính mình.

Tôi còn nợ mấy tháng tiền nhà và tiền xe, và số nợ của tôi ngày càng tăng. Hóa đơn thanh toán trễ hạn dường như cứ đến mỗi tuần trong khi túi tôi rỗng tuếch và nỗi thống khổ của tôi cứ tăng dần lên.

Số tiền ít ỏi có được đều dùng để mua thức ăn và trả cho các chủ nợ nào làm phiền tôi nhiều nhất, trong nỗ lực nhằm giảm đi sự ức chế và đau khổ đang bao phủ lấy cuộc đời tôi.

Chỉ trong vòng vài tháng, tôi đã đi từ chỗ có một cuộc sống tràn đầy năng lượng và những điều tích cực đến chỗ hoàn toàn trái ngược. Những gì mà tôi nỗ lực xây dựng và đạt được trong bao năm qua nhanh chóng bị huỷ hoại.

Tình thế này hoàn toàn mới mẻ đối với tôi, và tôi nhận ra rằng tôi đang trải qua một cảm giác chưa từng có trước đây: tuyệt vọng.

Tất cả đồng loạt tấn công tôi với tốc độ mà tôi không tài nào xoay sở được. Tôi đã luôn đứng dậy mỗi khi vấp ngã, nhưng lần này thì hoàn toàn khác. Lần này, dù cho tôi có làm gì, hoàn cảnh của tôi cũng chỉ trở nên tồi tệ hơn.

Sự kiệt quệ về tinh thần, suy giảm về thể chất và cạn kiệt về tài chính đang trở nên quá tải đối với tôi.

Tôi có cảm giác như mình bị ném vào một dòng sông lạnh băng giữa mùa đông, bơ vơ giữa dòng chảy vô định, và bị cuốn trôi theo nó. Và dù cho tôi có làm gì, tôi cũng không thể thoát ra được.

Tôi đã nghĩ đến việc tìm kiếm sự hỗ trợ từ gia đình và bạn bè. Tôi đã quá mù quáng khi nghĩ rằng giải pháp duy nhất lúc này là vay mượn tiền để tạm thời giải thoát cho những áp lực và những vấn đề đang bủa vây xung quanh tôi.

Điều này hoá ra lại là một phương pháp chắc chắn sẽ đem đến nhiều rắc rối về tài chính hơn nữa cho tôi. Việc vay mượn để chi trả cho các khoản nợ cũ bắt đầu biến gia đình và bạn bè tôi trở thành những chủ nợ. Thay vì hỏi thăm tôi và sẵn sàng hỗ trợ khi tôi cần, họ bắt đầu hỏi tôi khi nào thì họ có thể lấy lại số tiền đã cho mượn. Tôi đã dùng đến một giải pháp ngắn hạn để rồi gánh chịu hậu quả lâu dài.

Tôi thậm chí đã viết lại câu danh ngôn nổi tiếng về tiền bạc và áp dụng nó vào trường hợp của mình: “Tiền có thể không mua được hạnh phúc, nhưng thiếu tiền chắc chắn sẽ đem lại cho bạn nhiều rắc rối”.

Sự thật là thế giới không hoàn toàn đóng sập cánh cửa cơ hội trước mắt tôi, nhưng tôi nghĩ rằng nó đã như vậy. Những quyết định sai lầm của tôi, cùng hệ quả tiêu

cực của chúng, đã dẫn dắt tôi đến suy nghĩ tiêu cực và khiến tôi không có hành động cần thiết để cải thiện cuộc sống. Và khi tôi càng ít thực hiện những hành động ấy, vấn đề của tôi ngày một nhiều hơn.

Rắc rối thường đến vào những dịp ít được mong đợi nhất và như những cú thọc vào sườn để làm tôi rối bời, dù cho tôi có cố gắng tập trung vào việc cải thiện hoàn cảnh và làm cho bản thân khá hơn. Mỗi khi tôi có một ý tưởng mới hay loé lên một tia hy vọng và dường như có thêm động lực thì lại có điều gì đó khiến tôi mất tập trung. Mỗi khi tôi gượng dậy, sẽ có thứ gì đó kéo tôi xuống.

Sự phân tán tư tưởng thường xuyên cứ sừng sững như bức tường ngăn tôi tập trung vào những gì thật sự quan trọng và luôn khiến tôi rơi vào cảnh túng thiếu. Tôi luôn bị buộc phải chú ý đến những vấn đề ngoại tại trong khi bỏ mặc những vấn đề nội tại.

Sau hơn hai năm lún ngụp trong tình cảnh tệ hại, tôi quyết định viện đến sự trợ giúp bên ngoài. Gia đình và bạn bè tôi luôn sẵn sàng hỗ trợ, nhưng tôi không cần sự hỗ trợ về mặt tình cảm hay tài chính; thứ tôi cần là được hướng dẫn cách lấy lại sự tự tin cho chính mình. Tôi cần ai đó thúc đẩy tinh thần và mang tôi trở lại với con người tích cực và tràn đầy năng lượng mà tôi biết nó vẫn còn tồn tại.

Khi tôi 16 tuổi, chú tôi đã mua một chương trình

tự cải thiện từ một huấn luyện viên nổi tiếng. Ông đã bán sản phẩm của ông qua những bộ sách, băng đĩa và video. Mặc dù nghĩ rằng đó là một ý hay, nhưng vào thời trai trẻ, tâm trí tôi lại nghĩ đến chuyện khác. Nhưng như hạt giống đã được gieo, nhiều năm sau đó khi những tình huống tiêu cực ngày càng gia tăng, tôi chợt nhớ đến chương trình đó.

Tôi quyết định thoát khỏi hoàn cảnh hiện tại và cải thiện cuộc đời mình. Tôi đã xác định lại mục tiêu, hành động và đã có được những công cụ cũng như thông tin tôi cần.

Sau vài tuần học hỏi và cố gắng tự động viên bản thân, tôi đã chán ngấy với hoàn cảnh hiện tại. Tôi nhớ rõ rằng tôi đang nằm bẹp trên giường vào lúc hai giờ chiều, ước rằng các vấn đề và tình huống tiêu cực trong cuộc đời mình biến mất một cách thần kỳ.

Bất ngờ, tôi nảy ra một ý tưởng sẽ giúp chấm dứt mọi phiền não do những tình huống rắc rối thường xuyên làm tôi phân tâm gây ra. Đó là một trong những cách tôi sẽ tiến hành để khám phá xem làm thế nào tôi có thể phân tích và cải thiện tình huống một cách hiệu quả hơn.

Tôi hình dung linh hồn mình đang rời khỏi thể xác và bay lơ lửng trên cao cách xác tôi vài mét và nhìn xuống cái xác ấy. Tôi đang nhìn xung quanh tôi, hoàn cảnh mà tôi đã đặt mình vào và toàn bộ cuộc đời tôi,